

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **1) B. B., 2) Mgr. T. K., Ph.D.**, oba zast. Mgr. Naděždou Priečinskou, advokátkou se sídlem Zborovská 49, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti: **V. R.**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2011, čj. 065754/2011/KUSK, sp. zn. SZ 021644/2011/KUSK REG/Kt,

t a k t o:

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou dne 23. 5. 2011 u Městského soudu v Praze se žalobci domáhají přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu v Černošicích, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 10. 3. 2010, čj. MEUC-028487/2010, sp.zn. 042321/2008/Č/D1786/Ji, kterým byla manželům R. (dále jen „stavebníkům“) dodatečně povolena změna stavby.

Žalobci v podané žalobě nejprve rekapitulují události a rozhodnutí, která předcházela vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Uvádějí, že stavebníci požádali o vydání stavebního rozhodnutí na výstavbu rodinného domu, avšak nedemontovali technická zařízení sloužící

k provozu restaurace. Stavebnětechnicky se tedy nemovitost liší od účelu tvrzeného v žádosti o stavební povolení, tj. rodinného domu. Žalobci namítají, že podmínky uvedené ve stavebním povolení nezaručují, že nebude obnoven provoz restaurace a že uvedená zařízení nebudou využívána. Není na místě, aby stavební úřad projevoval péči o to, zda odstranění technických zařízení stavbu prodraží. Starost o to, aby dostavba nebyla zbytečně finančně náročná, zadává pochybnost o nestrannosti stavebního úřadu.

Žalobci namítají, že se správní orgány nevypořádaly s jejich námitkami týkajícími se míry zastavěnosti pozemku. Žalovaný pouze odkázal na své rozhodnutí ze dne 20. 4. 2009, čj. 050114/2009/KUSK, sp. zn. SZ 042291/2009/KUSK REG/Ha, v němž měla být tato otázka řešena; jedná se však o úplně jiné řízení. Takový postup je nepřipustný. V tomto řízení byla předložena nová projektová dokumentace, která se od těch, které byly předmětem předcházejících řízení, zásadně liší v údajích o zastavěnosti pozemku. Žalovaný tedy pochybil, když se otázkou zastavěnosti odmítl zabývat.

Žalobci argumentují, že se správní orgány nevypořádaly s námitkou, že ani po změně v určení využití domu nedošlo ke snížení míry zastavěnosti pozemku na přípustnou míru 20 %, kterou určuje obecně závazná vyhláška Města Černošice č. 8/2003 (dále jen „vyhláška“). Stavební úřad uvádí, že zastavěnost hlavní stavbou činí 20,25 %, přičemž zcela nepřijatelně uvádí, že po zaokrouhlení je to 20 %. Procento zastavěnosti nelze zaokrouhlovat, a tím uměle upravit skutečné údaje tak, aby vyhovovaly regulativům. Rozhodnutí stavebního úřadu je tak v rozporu s vyhláškou i se zákonem; přesahuje rámec volné úvahy správního orgánu. To samé platí o celkové zastavěnosti, která tím pádem přesahuje 30 %. Stavební úřad uvádí, že o zastavěnosti bylo rozhodnuto v předchozím řízení, avšak žadatelé v žádosti uvádějí zastavěnost hlavní budovy v jiné hodnotě než v předchozích žádostech. Správní orgány se nevypořádaly se skutečností, že nedošlo k omezení počtu parkovacích míst, a tedy rozlohy zatravnovacích tvárnic. Správní orgán je povinen vycházet z reálného stavu, a nikoli z plánů stavebníků do budoucna. Stavební úřad uvedl, že vycházel z dokumentů, kterým přikládá velkou pravdivostní hodnotu. Jeho rozhodnutí však postrádá vysvětlení, proč některým dokumentům tuto hodnotu přiznává a jiným ne; rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

Žalobci dále odkazují na své námitky, které již v průběhu správního řízení uplatnili a v nichž se uvádí, že žalovaný při výpočtu míry zastavěnosti nevycházel z průmětu všech nadzemních částí budovy do půdorysu, ale pouze s ohraničením té části domu, kterou se dotýká země. Do výpočtu zastavěnosti pozemku nebyly započítány rozměry terasy, tedy obytné části domu. Žalovaný se dále nevypořádal s rozporu v údajích o zastavěné ploše domu a celkové výměře pozemku. Žalobci dále uvádí, že zpevněnou plochu pro parkovací stání ze zatravnovacích tvárnic je nutné považovat za zastavěnou plochu a kalkulovat ji do celkové míry zastavěnosti. Otázka zahrnutí zpevněných ploch do zastavěné plochy dosud nebyla dostatečně vyřešena.

Rozhodnutí žalovaného nemůže obstát, neboť je nedostatečně odůvodněné a není z něj patrné, na základě jakých důvodů a v souladu s jakými předpisy bylo odvolání zamítnuto.

Žalobci proto navrhuji soudu, aby rozhodnutí žalovaného i stavebního orgánu zrušil a aby byla žalovanému uložena povinnost nahradit žalobcům náklady řízení.

Dne 26. 7. 2011 bylo zdejšímu soudu doručeno doplnění žaloby, v němž žalobci uvádějí, že se až po podání žaloby dozvěděli, že v řízení o vydání stavebního povolení bylo stavebníky předloženo nesprávné půdorysné zakreslení nemovitosti na pozemku a zaměření jeho podlahové plochy. Stavební dokumentace tedy neodpovídá skutečnému stavu a nacházejí se v ní nesprávné údaje; z tohoto důvodu je nutné provést revizi zaměření nemovitosti.

Dle informací žalobců je skutečná zastavěnost pozemku vyšší, než jakou vykazují stavebníci v dokumentaci.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvádí tytéž argumenty jako v žalobou napadeném rozhodnutí. Žalovaný nepovažuje žalobu za důvodnou a navrhuje soudu, aby ji zamítl.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření popisuje své spory se sousedy (žalobci) a uvádí, že podle regulí města Černošice je v zóně čistého bydlení možno provozovat gastronomické zařízení. Roční provoz tohoto zařízení byl vyhodnocen jako bezproblémový; vyjádření dotčených orgánů byla kladná a při kontrolách nebyla zjištěna žádná závada. V novém projektu, který počítá s využitím stavby k bydlení, je zrušeno vše, co bylo potřeba k provozu restaurace; osoba zúčastněná na řízení už s využitím restaurace nepočítá.

Na základě podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle § 51 odst. 1 s. ř. s., rozhodl soud bez nařízení ústního jednání, když žalobci ani žalovaný se k této otázce k výzvě soudu nevyjádřili a má se tedy za to, že s takovýmto postupem souhlasí.

Ze správního spisu soud zjistil následující, pro rozhodnutí podstatné, skutečnosti:

Dne 23. 7. 2008 podali stavebníci stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení stavebních úprav přízemí rodinného domu, kde byla dříve restaurace, na prostory, které budou součástí dvou bytových jednotek umístěných v podkroví a budou sloužit jako pracovna a prostor pro využití volného času.

Rozhodnutím stavebního úřadu bylo stavebníkům vydáno dodatečné povolení změny stavby před jejím dokončením, týkající se stavebních úprav třetí bytové jednotky v přízemí rodinného domu tak, aby upravené prostory sloužily k obývání. Pro dokončení stavby stanovil stavební úřad mimo jiné následující podmínky:

- v prvním nadzemním patře dojde ke změně dispozičního řešení tak, aby žádný nově vzniklý prostor nesloužil podnikatelské činnosti, nýbrž výhradně k obývání,
- bude odstraněna zděná pec na pečení pizzy, vzduchotechnika bude vyřazena z provozu,
- budou odstraněny některé stávající zatravnovací rošty pro parkování, ze stávajících parkovacích míst budou ponechána pouze dvě, vzniklá plocha bude sloužit jako zahrada,
- bude odstraněna část šterkové plochy,
- odstraněním zatravnovacích roštů a šterkové plochy dojde ke změně zastavěnosti tak, že zastavěnost zpevněnými plochami bude činit 85,71 m², což představuje 9,92 % z celkové plochy pozemku; zastavěnost stavbou hlavní zůstane neměnná.

Předmětná stavba se nachází na pozemcích s funkčním využitím určeným převážně pro stavbu rodinných domů. Stavební úřad musí vycházet vyhlášky, která stanoví pro oblast s čistým bydlením regulativa, týkající se parametrů staveb a jejich přípustného využití, přičemž dospěl k závěru, že stavba uvedeným regulativům vyhovuje. Maximální možná zastavěná plocha stavby hlavní může být dle vyhlášky 20 %. Podle geometrického plánu je zastavěno stavbou hlavní 20,25 % pozemku, po zaokrouhlení tedy 20 %. Zastavěná plocha

ostatními stavbami a zpevněnými plochami činí 9,92 %, po zaokrouhlení 10%. Celková zastavěná plocha bude tedy zabírat 30 % z plochy pozemku. Regulativ prostorového uspořádání území je tedy dodržen. Zatravňovací panely se dle vyhlášky započítávají procentním podílem plochy, kterou nezasakují, což je dle certifikátu výrobce 15 %. V novém projednání se změnil předmět řízení – změněna byla funkce využití části rodinného domu původně určená k provozování hostinské činnosti, nově k bydlení, což s sebou přineslo řadu odlišností. Stavební úřad uvádí, že funkce rodinného bydlení je v souladu s cíli a úkoly územního plánování a tím pádem i s veřejným zájmem. Zahrnutím zatravňovacích panelů do zastavěné plochy odpadl důvod potřeby znaleckých posudků. Došlo k eliminaci negativních vlivů provozu stavby na minimum, neboť rodinný dům není zdrojem hluku, pachu, automobilového provozu. Stavební úřad rozhodnutím stanovil podmínky, které nenavýší případnou finanční zátěž stavebníků, ale dostatečně ochrání ostatní účastníky před případnými negativními vlivy z užívání stavby. Potřeba změřit stavbu se stala poté, co byl předložen geometrický plán, bezpředmětnou. K projektu vzduchotechniky stavební úřad uvedl, že vzduchotechnická zařízení nesmí být používána a jejich projekt je ve spise zařazen; důvod k jejich odstranění stavební úřad neshledal. Stavební úřad dále uvádí, že počet toalet, výlevků či umyvadel v rodinném domě závisí na vlastníkovi stavby, stavební úřad není příslušný k tomu, aby s ním polemizoval. Stejně tak nevidí důvod, proč by nemohl mít dům bar, který žalobci nazývají restauračním pultem.

Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobců a rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno. Dle žalovaného stavební úřad zajistil podmínkami stanovenými v jeho rozhodnutí, aby došlo k eliminaci možných negativních důsledků stavby na okolí. Stavebníci k žádosti o dodatečné povolení stavby doložili pozměněnou dokumentaci, z níž vyplývá, že má dojít k úbytku parkovacích míst a odstranění plastových tvárnic. Jelikož stavební úřad podmínkou zajistil, aby stavby byla doložena dle předložené dokumentace, jdou námitky žalobců v této věci neopodstatněné. Stavební úřad dále respektoval rozhodnutí krajského úřadu ze dne 18. 5. 2009, sp. zn. SZ 042291/2009/KUSK REG/Ha, čj. 050114/2009/KUSK; s námitkami účastníků řízení se vypořádal, rozhodl o nich a své rozhodnutí řádně odůvodnil. Stavebníci žádnou provozovnu v objektu nenavrhují a hodlají stavbu využívat k bydlení. Stavební úřad se v odůvodnění zabýval souladem stavby s územním plánem. Zastavěná plocha stavby zůstala dle žalovaného nezměněna a její hodnota je uvedena v geometrickém plánu i v evidenci katastru nemovitostí. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dále uvedl, že názor žalobců, že stavební povolení se vydává na základě skutečného stavu stavby, nikoli stavu, který se předpokládá, je nesprávný. Stavební úřad posuzuje stavbu v rozsahu ustanovení o stavebním či územním řízení, analogicky tedy i dodatečné povolení obsahuje podmínky pro dokončení stavby. Stavební úřad uložil stavebníkům, aby odstranili zatravňovací tvárnice; stavebníci tak nemohou činit před nabytím právní moci rozhodnutí, ale až na základě pravomocného a vykonatelného rozhodnutí. Jelikož se účel stavby změnil z provozu restaurace na prostor určený k bydlení, všechny námitky směřující proti negativním vlivům z provozu restaurace jsou bezpředmětné. Účel užívání stavby je pouze pro bydlení bez jakékoli podnikatelské činnosti. Geometrický plán zaměření stavby je dostatečnou a správnou listinou dokládající zastavěnou plochu stavbou. Předmětem řízení není jakýkoli zásah do hmoty rodinného domu, ale pouze jeho vnitřní uspořádání a využití, proto je polemika o zastavěnosti stavbou hlavní nedůvodná.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon z roku 1967“), nařídí stavební úřad vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené

bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.

Podle § 66 stavebního zákona z roku 1967 stavoví stavební úřad ve stavebním povolení závazné podmínky pro provedení a užívání stavby a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Stanovenými podmínkami zabezpečí zejména ochranu veřejných zájmů při výstavbě a při užívání stavby, komplexnost stavby, dodržení obecných technických požadavků na výstavbu, popřípadě jiných předpisů a technických norem, a dodržení požadavků stanovených dotčenými orgány státní správy, především vyloučení nebo omezení negativních účinků stavby a jejího užívání na životní prostředí.

Správní řízení o dodatečném povolení stavby je zahájeno na návrh stavebníka, který porušil zákon tím, že stavbu prováděl bez stavebního povolení či v rozporu s ním. Účelem řízení je dodatečná legalizace stavby. Stavbu je možné dodatečně povolit pouze za podmínky, že stavebník prokáže, že stavba není v rozporu s veřejným zájmem.

První žalobní námitka, že podmínky uvedené ve stavebním povolení nezaručují, že nebude obnoven provoz restaurace, je nedůvodná. V rozhodnutí stavebního úřadu bylo jednoznačně stanoveno, že se změna vnitřních dispozic v přízemí stavby dodatečně povoluje za podmínky, že žádný prostor nebude sloužit podnikatelské činnosti, zděná pec na pečení pizzy bude odstraněna postupným ručním rozebráním a vzduchotechnika bude vyražena z provozu. Správní orgány tedy přijaly vhodná opatření, aby přízemí stavby mohlo sloužit jako prostory pro potřeby bytů v podkroví stavby a aby technická zařízení sloužící původně k provozu restaurace nebyla uvedena do provozu. Soud má za to, že stavební úřad tímto zajistil, že dodatečně povolený prostor vzniklý stavebními úpravami bude využíván výlučně k bydlení, a nikoli k podnikatelské činnosti.

K námitce, že je nepřijatelné, aby měl stavební úřad starost o to, aby dostavba nebyla zbytečně finančně náročná, soud uvádí následující. Jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů, a tedy i stavebního úřadu, je zásada hospodárnosti, která stanoví, že nikomu (ani správnímu orgánu, ani účastníkům řízení atd.) nemají vznikat zbytečné náklady. Se zásadou hospodárnosti úzce souvisí zásada subsidiarity výkonu veřejné moci, dle níž mají správní orgány povinnost šetřit práva a oprávněné zájmy osob a zasahovat do těchto práv jen v nezbytném rozsahu. Správní orgány by tedy měly vždy volit co nejúčinnější právní prostředky, které zároveň způsobují co nejmenší náklady. Stavební úřad dospěl k závěru, že k dosažení účelu předvídaného zákonem postačí uložení mírnějších podmínek v rozhodnutí o dodatečném povolení změny stavby. S ohledem na uvedené zásady stavební úřad například uložil stavebníkům povinnost vyřadit vzduchotechniku z provozu, aniž by nařídil její úplné odstranění, které by bylo časově i finančně velice nákladné a také nadbytečné. Nadbytečnost úplného odstranění vzduchotechniky je dána tím, že zajistit, aby provoz restaurace nebyl obnoven, bylo možné i za pomoci mírnějších a méně nákladných prostředků. Rozhodnutím stavebního úřadu uložená opatření zajistí, že technologická zařízení, která dříve sloužila provozu restaurace, nebudou používána, a stavba tak nebude mít negativní vliv na své okolí. Soud proto shledal, že stavební úřad postupoval v souladu se zákonem. Z tohoto důvodu nemůže zákonný postup správních orgánů založit pochybnosti o jejich nestrannosti.

Žalobci namítají, že změnou využití stavby nedošlo ke snížení míry zastavěnosti pozemku na přípustných 20 %, které určuje vyhláška a že při výpočtu míry zastavěnosti nevycházel z průmětu všech nadzemních částí budovy do půdorysu. Především je třeba zdůraznit, že předmětem správního řízení nebyla žádost stavebníků o vydání rozhodnutí na výstavbu rodinného domu. Na základě žádosti o dodatečné povolení změny stavby se v projednávaném řízení rozhodovalo o stavebních úpravách, spočívajících výhradně ve vnitřním uspořádání přízemí rodinného domu, při kterém se zachovává vnější půdorysné a výškové ohraničení stavby; zastavěná plocha hlavní stavby, tj. rodinného domu, se nezměnila. Údaj o zastavěné ploše rodinného domu, tj. zastavěnosti stavbou hlavní, je nezpochybnitelný z geometrického plánu, jak podrobně rozvedl stavební úřad na straně 12, 13 (k námitce č. 1) a na straně 16 (k námitce č. 21) svého rozhodnutí. Otázkou míry zastavěnosti se stavební úřad zabýval i na straně 10 svého rozhodnutí, kde v odstavci 3 správně připomenul, že „*hmota stavby rodinného domu a její umístění, byla povolena pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu čj. výst. 1670/P1693/13/Č./02-Pař ze dne 24. 6. 2002, které nabylo právní moci 10. 7. 2002 a které nikdo nenapadnul. Předmětné řízení tedy nemůže zpochybňovat původně povolenou hmotu rodinného domu o třech bytových jednotkách. Předmětné řízení se týká dodatečného povolení stavebních úprav rodinného domu (nikoliv přístavby nebo nástavby tohoto rodinného domu), staveb doplňkových a zpevněných ploch.*“ S ohledem na vše shora uvedené jsou námitky týkající se míry zastavěnosti pozemku stavbou hlavní nedůvodné, jelikož toto nebylo předmětem soudem přezkoumávaného správního řízení. K námitce týkající se zaokrouhlování při výpočtu zastavěné plochy soud dodává, že zaokrouhlování jako běžný matematický postup nelze považovat za nezákonné.

Ohledně zastavěnosti zpevněných ploch a námitky žalobců, že plochu pro parkovací stání ze zatravnovacích tvárnic je nutné považovat za zastavěnou plochu, soud uvádí, že i s touto námitkou se stavební úřad ve svém rozhodnutí vypořádal na straně 16 (k námitce č. 26). V dodatečném povolení změny stavby uložil stavební úřad stavebníkům, aby ponechali pouze dvě parkovací stání a zbylá zrušili. Odstraněním zatravnovacích tvárnic ze zbylých parkovacích stání klesne dosavadní míra zastavěnosti zpevněných ploch na 9,92 %, čímž bude v souladu s nejvyšší přípustnou mírou zastavěnosti podle vyhlášky.

Námitku, že je správní orgán povinen vycházet z reálného stavu, a nikoli z plánů stavebníků do budoucna, shledal soud nedůvodnou. Postup při dodatečném povolování stavebních úprav, jimiž se mění způsob užívání stavby, je obdobný jako v řízení o vydání stavebního povolení. V dodatečném povolení stavební úřad závazně stanoví podmínky pro provedení a užívání stavby, čímž zabezpečí ochranu veřejného zájmu a vyloučí, příp. omezí vliv negativních účinků stavby a jejího užívání na životní prostředí. V daném případě postupoval stavební úřad v souladu se zákonem, když stavebníkům uložil podmínky, jež zajistí ochranu veřejných zájmů podle zvláštních předpisů a dodržení obecných požadavků na výstavbu.

Námitce, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož stavební úřad neodůvodnil, proč některým listinám přikládá velkou pravdivostní hodnotu, soud nepřisvědčil. Stavební úřad uvedl, že své rozhodnutí opřel o geometrický plán a výpis listu vlastnictví. Soud uvádí, že geometrický plán ověřený úředně oprávněným zeměměřickým inženýrem slouží jako podklad pro zápis do katastru nemovitostí; list vlastnictví prokazuje stav nemovitosti evidované v katastru nemovitostí. S ohledem na skutečnost, že předmětem řízení nebyl zásah do hmoty rodinného domu, ale pouze do jeho vnitřního uspořádání, je toto stanovisko správního orgánu zcela logické a správné.

K námitce žalobců, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí pouze odkázal na jiné své rozhodnutí v rámci jiného řízení a s jinými účastníky, soud uvádí, že žalovaný odkázal na rozhodnutí ze dne 20. 4. 2009, čj. 050114/2009/KUSK, sp. zn. SZ

042291/2009/KUSK REG/Ha, jímž bylo zrušeno původní rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 1. 2009, čj. MEUC-002635/2009, sp. zn. Výst. 042321/2008Č/D1786/Ji, o dodatečném povolení stavby za účelem změny využití přízemí rodinného domu, které bude na základě upravené žádosti ze dne 23. 7. 2008 užíváno k bydlení. Soud upozorňuje, že se jedná o jedno a totéž řízení. Ohledně účastníků řízení soud poukazuje na skutečnost, že někteří účastníci byli z projednávaného řízení později vyloučeni, neboť pozbyli vlastnická či jiná práva k pozemkům, které jsou ve správním řízení považovány za pozemky sousední. Předmět řízení však zůstal totožný.

Soud se neztotožnil s námitkou, že v řízení byla předložena nová projektová dokumentace, která se od těch, které byly předmětem předcházejících řízení, zásadně liší v údajích o zastavěnosti pozemku. Údaje týkající se zastavěnosti pozemku uvedené v projektové dokumentaci předložené stavebníky odpovídají údajům v evidenci katastru nemovitostí. Údaje o zpevněných plochách jsou oproti původnímu stavu nižší z důvodu, že stavebníci navrhli odstranění zatravnovacích tvárnic několika parkovacích státní. S námitkami týkajícími se zastavěnosti pozemku se soud již vypořádal v odstavcích výše.

Námitka žalobců, že rozhodnutí žalovaného nemůže obstát pro nedostatek odůvodnění, je neopodstatněná. Žalovaný se vypořádal s odvolacími námitkami žalobců a své rozhodnutí sice stručně, ale řádně odůvodnil.

K tvrzením vyjádřeným v doplnění žaloby soud uvádí následující. Doplnění žaloby ze dne 25. 7. 2011 bylo podáno po lhůtě stanovené zákonem. Dle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s. je možné rozšiřovat žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby; žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Ze žaloby plyne, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobcům doručeno dne 22. 4. 2011, lhůta pro podání žaloby, resp. pro rozšíření žalobních bodů tedy marně uplynula dne 22. 6. 2011, avšak doplnění žaloby bylo soudem doručeno až dne 26. 7. 2011. Soud dále uvádí, že v doplnění žaloby uvedené námitky nelze vyhodnotit jako žalobní body, protože se jedná o zcela nekonkrétní, blíže neupřesněné a ničím nepodložené domněnky žalobců.

Žalobci se svými námitkami tedy neuspěli; jelikož v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud zamítl žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Náklady vzniklé v souvislosti s plněním soudem uložené povinnosti zúčastněné osobě v řízení nevznikly a důvody hodné zvláštního zřetele soud neshledal, z tohoto důvodu osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková